

Гляжко поранено 13 душ. Понівечено 12 вагонів. Більшість пасажирів верталася з дач.

Всякі.

ПЕТЕРБУРГ, 29. Вчора підчас пожежі в Новій Деревні згоріло два будинки, що були збудовані за часів Катерини Другої.

Засідання Державної Ради буде припинено 4 юлія.

Начальник управління по будівлі доріг разом з відомим мандрівником Нансеном їде в Приамурський край через Північний океан.

Сенат зробив пояснення, що присутстві інституції повинні давати бажаним особам переглядати копії сенатських указів.

ЛОДЗЬ, 29. Закрито бавовняну мануфактуру акціонерного т-ва Луї-Гросман, на якій працювало 2,400 робітників.

ПЕТЕРБУРГ, 29. З'їзд начальників сисної поліції виніс побажання, щоб було зроблено ряд реформ інструкційного характеру. Складено комісію по питанням реєстрації злочинців.

ЛЮБЛИН, 29. С.-г. т-во, щоб паралізувати діяльність баришників, вперше розпочало закупку хліба на стеблі. Т-во видало більше 200,000 руб., як завдаток.

МОСКВА, 29. В Ризі один грабіжник, якого не розшукали, явився до багатого лікаря Демме, накинув йому на шию мотузку і забрав у його бумажник і драгоцінності. Прислуга застала лікаря непритомним; з трудом його обрятували.

Рада.

ПЕТЕРБУРГ, 29. Цими днями одбудеться дуже важна нарада міністрів з приводу балканської події. Можливо, що нарада одбудеться десь по-за Петербургом.

За кордоном.

Війна на Балканах.

ПЕТЕРБУРГ, 29. В Софії загальне незадоволення Даневим. Фердинанда настрої пригнічений. Воєнний міністр Ковачев, що командує одною з армій, телеграфує, що становище армії критичне.

Болгарія та Румунія.

ПЕТЕРБУРГ, 29. Болгарія не одіжала свого посла з Бухареста, ігноруючи таким чином перехід кордону румунським військом.

БУХАРЕСТ, 29. Офіційно повідомлено, що Сілістрію занято без отпору з боку Болгарії: гарнізон з 290 солдатів здався. Першим увійшов у город отряд 5-го конно-сербського полку. Румунське військо заняло болгарську територію на 10—15 кілометрів. Місцeve румунське та мусульманське населення вітало військо. Румунське військо перейшло Дунай.

Плани Румунії.

ПЕТЕРБУРГ, 29. В Білграді кажуть, що коли не будуть задоволені Болгарські домагання союзників, Румунія, Сербія й Греція підуть на Софію і займуть болгарську столицю.

СОФІЯ, 29. Після полудня румунська кавалерія заняла дві деревні добрицького округу. Вранці румунія, взявши телефонну станцію Чигут-кіой, пішли прямо на Добричу, куди назбигалось сила біглеців жінок, дітей і дідів.

ВІДЕНЬ, 29. Румунський посол зробив заяву в інтерв'ю, що вчинок Румунії—не війна. Румунія наважилась тільки забезпечити свій вплив на розв'язання балканського питання.

Росія й Франція.

ПЕТЕРБУРГ, 29. Росія та Франція настоюють на тому, щоб війну було спинено і утворено було балканську федерацію при участі Румунії.

ПЕТЕРБУРГ, 29. Сербія згожується припинити війну з умовою, коли попередній договір не матиме сили. Греки не дають ще відповіді, сподіваючись піхмати армію Іванова.

Перемир'я.

ВІДЕНЬ, 29. В Берліні впевнені в тому, що не дивлячись на деякі перешкоди з боку Греції, скоро настане перемир'я і тоді вже за ним настане час для посередництва Росії.

Конгрес.

ВІДЕНЬ, 29. „Allg. Zeit.“ повідомля, що одбулось надзвичайне засідання австрійського кабінету міністрів, де було обговорено питання про скликання європейського конгресу. На цьому останньому обговорюватимуть біжучі справи.

САЛОНИКИ, 29. Греки заняли Серес.

Суперечка.

ВІДЕНЬ, 29. В потрійній згоді виявилось непорозуміння. Англія та Франція пропонує вирішити балканське питання на європейському конгресі. Росія висловила проти. Австрія не згожується, щоб межі для балканських держав вирішались у Петербурзі.

Стамбуловці.

ПЕТЕРБУРГ, 29. На випадок одставки Данева влада перейде до стамбуловців.

Своє оповідання про Ігоря небіжчик Грінченко написав по „Слову“,—краще сказавши переклав „Слово“ з невеличкими одміннями, додержуючи скрізь духу й висловів перетвору. Вийшло цікаве популярне оповідання з нашої давньої історії, яке залюбки прочитає і мало письменна і високоосвічена людина. До оповідання додано невеличку передмову, в якій маємо відомості про „Слово о полку Ігоревім“.

С. Є.

Театр і музика.

— Труппа М. К. Садовського. Сьогодні в літньому театрі Купецького саду йде з участю д. Садорського—„Богдан Хмельницький“. Завтра—„Зайдиголова“.

— Городський театр „Шато“. Сьогодні труппа д. Т. Колесниченка ставить—„Така її доля“ і „Майська ніч“. Завтра—„Ді сейдер нахт“.

— Російська оперета—сьогодні оп. „Нитиш“. Завтра—„Прекрасная Елена“.

— Театр „Радіус“. Сьогодні йде п. „Батраки“.

Д о п и с и

(Од власних кореспондентів).

С. ВЕСЕЛЯНКА, мелітопольського повіту (на Таврії). *Місцеве життя.* Саме в пору йшли тут добрі такі дощі і тому хліба тепер дуже гарні. Особливо гарні жита—густі, високі, з великим важким колосом. Озимина, ячмені, пшениці теж веселять око хлібороба. Турбуються люде тут та й по окрузі, що пішли оце дощі великі і їдуть щоденно годин по дві. Як би ці дощі не попусвали хліб. Діждались таки накінець веселяне і лікаря. Одним днями прибули, а то більше трьох місяців допомагали хворим фершал та акушерка. Нещастить тут на лікарів. Побуде один трохи та й їде собі кудись далі, а поки земство пришле нового, то пройде місяців 3—4.

Це страшенно одбивається на обслуговуванню такого великого району, на котрій поширюється діяльність веселянської лікарні. Оце недавно збудувало земство нову школу. Однокомплектна, гарна, кімнати великі, світлі, повітря доволі на 50—60 школярів. Обійшлась ця школа земству щось коло 4,600 карб. Раніш вона містилась в обшарпаній та одвертій селянській хаті. Клопочуться тут люде, щоб одкрили у них почту, бо за кореспонденцією треба їздити через річку Кінку у с. Григорівку на Кінці (Катеринославщина), а воно дуже незручно, коли розльється річка.

СЕВИРИНІВКА, літинського повіту (на Поділлі). В нашому селі є панська економія, завод цукроварний, цегельня і пильовий млин. Здавалось б, селяне могли б обробляти свою землю і заробляти грошей на заводах то-що. Але наше село бідніше від других сіл. А це через те, що люде не зміють оборонити себе, не знають, як дійти до науки, як виправити своє право. Ото десять літ назад люде судились з поміщиком Соколовським за землю. За поміщиком було громадської землі більше, ніж 150 десятин. Уповновачені вели це діло, і через два роки суд присудив відібрати що землю від поміщика. Суд стребував з селян для землемірів коло 50 карб. Зібрався сход. Але старості щось не до смаку припало зібрати гроші і він почав підбивати люде, щоб не дали грошей. Сход відмовився дати ті гроші. Так до цієї пори громадська земля у поміщика, і люде не розпочинають цієї справи.

Тепер наші люде знов судяться з поміщиком. Поміщик Соколовський почав забороняти селянам ловити рибу і жати очерет в річці Рові, якою мають право селяне користуватися. Поміщик став позивати селян, які попадались, в суд. І вже засудив щось 80 душ за два роки. Він каже, що це його річка, та й годі. Потім причепився до одного селянина, що його хата та захащує селян-то поміщицьку землю. Прихали землеміри і довели, що земля та селянська, та ще—що заводські сажавки на селянській землі.

За це селяне почали суд з поміщиком. В селах Чернятині і Сербинівцях з ним теж судяться за землю. Його служачі поляки, виписані з Галиції, їдять люде живцем. Словом галиціане в нас лякають дітей.

Є в нашій селі споживче т-во. Селяне в нім пересварились, а підтримується воно заводськими робітниками і служачими. Більшість селян не розуміє значіння такого товариства і відноситься вороже.

Через це крамниця тільки животіє. Освіта у нас мала і селяне темні та забиті.

9-го юнія гурток аматорів, що працює кілька років, виставляв: „Пан Штукаревич“ і водевіль „Наша коса на камені“. Збір пішов на флот.

Місцеві „інтелігенти“ мало що читають і нічим не цікавляться. Більше цікавляться книжкою селяне, що добились освіти.

Бібліографія.

Князь Ігорь. Оповідання. По „Слову про полк Ігоря“ написав Борис Грінченко. Друге видання. Стор. 20. У Києві, 1915.

Багато в перекладі славного „Слова о полку Ігоревім“ на сьогочасну українську мову, але воно все-таки притягає й довго притягатиме до себе увагу і перекладчиків, і коментаторів, і дослідників. Невміруща краса цієї давньої пісні, першої думи української, не видихалась і тепер ще грає й міниться усема барвами веселки, і тепер ще дає справжню розкіш читачеві.

Од редакції.

Нас просять надрукувати список жертв на пам'ятник Т. Шевченкові у Києві, зібраних Федором Дудко в селі Рахнах-Лісових на Поділлі й інших місцях по талонній книжці київської міської управи під №№ 7551—7600: Бишко Павло—1 руб., Brasewicz—